

lige Samstemning, der her i Landet er med Hensyn til Ønskeligheden af, at de nordiske Lande yder hinanden Bistand, fandt at burde imødekemme denne Henstilling, der blev fremsat paa den Maade, at man fra Norge selvfølgelig var villig til at yde os Gentjenester af samme Art indenfor de Muligheder, som forelaa for Norge. Disse Kartoffler er altsaa købte af den norske Regering gennem dens Provianteringskommission. Betydningen for Norge laa i at faa disse Kartoffler til en rimelig Pris. Naar det ærede Medlem har nævnt, at en gros Prisen i Norge den Gang var 12 Kr., maa jeg dertil sige, at det stemmer ikke med de Oplysninger, som findes i de af den norske Regering fremsatte Meddelelser om Prisen paa Kartoffler. I en Stortingsproposition angaaende Foranstaltninger til Modarbejdelse af Dyrtiden omtales ogsaa det norske Køb af Kartoffler. Deri findes en Redegørelse for Detailprisen i Christiania i Maanederne Januar og Februar, og dette Køb fandt Sted i Februar og Marts. Da var Detailprisen i Christiania 10 Øre pr. kg, og det kan umulig svare til en en gros Pris af 12 Kr. pr. 100 kg. Prisen var altsaa den Gang i Christiania 10 Øre pr. kg, den samme, som den var i København paa dette Tidspunkt. De Kartoffler, der blev købt af Norge, blev af Provianteringskommissionen anvendt paa den Maade, at de blev ført ikke til et enkelt Sted, men op langs hele Norges Kyst og deponeret hele Landet rundt helt op til Hammerfest, tror jeg, for at tjene som en Slags Reservebeholdning for Befolkningen. Opkøbet her i Landet fandt Sted til den Pris, som blev givet i det aabne Marked eller det, som de Herrer kalder det aabne Marked, altsaa det Marked, som var her i Danmark, og Prisen var den, som det ærede Medlem nævnedes. Nogen helt billig Pris er det ikke, det er ikke en Pris, som svarer til den, man før Krigen har givet for Kartoffler. I de tilsvarende Maaneder før Krigen var en gros Prisen i København 3 Kr.—3 Kr. 30 Øre, hvilket betyder, at Producentprisen maa have været lavere, her var altsaa Tale om en Producentpris af 4—4½ Kr., senere er den steget noget og er vist oppe omkring ved 5 Kr. Disse Kartoffler er derefter af Provianteringskommissionen i Norge fordelte, og i den Proposition, jeg nævnedes, omtales de paa følgende Maade: „For de fra Danmark indkjøbte 10,000 ton poteter har man eftergit tolden kr. 50,000,00. Salget sker desuten til noget nedsat pris, saaledes at tilskudet antagelig vil utgjøre ialt

ca. kr. 150,000,00.“ Det er en Redegørelse for, hvorledes man vil anvende Tonnageafgiften, jeg har her. Det fremgaar altsaa deraf, at disse Kartoffler er købte her nede til den Pris, man betalte for Kartoffler her i Landet, hvilket er en Pris, der ligger betydelig over Priserne før Krigen, at de er solgte til den norske Regering og af denne solgt til den norske Befolkning med Statstilskud.

Naar det ærede Medlem saa spørger, hvem der har faaet Fortjeneste ved denne Forretning, og spørger paa en Maade, der kunde antyde, at det, som har fundet Sted, var en Favør til en eller anden privat Forretningsmand, kan jeg henvise til denne Redegørelse og udtale, at jeg tror, der er tre Parter, som har faaet Fortjeneste derved: De danske Kartoffelproducenter, som har kunnet afsætte deres Kartoffler til en god Pris, de norske Kartoffelspisere, som ved Statstilskud har faaet Kartoffler til en rimelig Pris, og endelig den danske Stat, som har gjort den norske Stat en Tjeneste og derfor har en Gentjeneste til gode. Det ærede Medlem siger, at han ikke har set billige Sild her nede, og det er for saa vidt rigtigt, Spørgsmaalet er ikke endelig ordnet, vi har forsøgt at finde en Ordning, hvorved vi kunde faa Sild fra Norge og føre dem til Forbrugerne paa en god Maade; det er imidlertid ikke lykkedes endnu, men jeg maa sige, at jeg tror, det ikke er saa ilde under en Krig som den nuværende at have noget til gode. Vi har altsaa en Ting til gode hos Norge, som jeg ved, at Norge er fuldt ud rede til at imødekemme i den samme Aand, paa den samrøe Maade, ud fra lignende Grundsætninger, som vi har handlet ud fra i denne Sag.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) omtalte Statens Kornhandel. Der er i Betænkningen gjort udførlig Rede for dens hidtidige Forløb. Det ærede Medlem dvælede særlig ved en enkelt af disse Forretninger, nemlig Opkøbet af dansk Rug, og nævnedes, at dette havde givet et samlet Tab af 600,000 Kr. Jeg vil hellere sige, at denne samlede Foranstaltning har medført en Statsudgift paa 600,000 Kr. Det er jo ikke en Forretning, der er Tale om, men en Række Foranstaltninger med forskellige Formaaler er her samlede i en bestemt Sum. Opkøbet af dansk Rug skete i forrige Vinter ligesom i øvrigt ogsaa i Aar med det Formaale at sikre os en Reservebeholdning af Korn til de vanskeligste Høstmaaneder, de sidste. For at vi ikke paa noget Tidspunkt skulde komme til at mangle Brød-

□